

Jézust Istenkáromlásért akarják bírái, bírálói megkövezni

Melyik jótetemért akartok megkövezni? – kérdezi Jézus az őrá támadókat. Aki nem érti Jézust, más érvek, indokok mentén jár el. Hiába van olyan pozícióban, hogy igazságos döntést hozhatna, mégsem tud ezek alapján ítéletet alkotni. Elhomályosítja szemüket a tudatlanság, a hatalom, az általuk értelmezett törvény bevasalás kényszere. Ez egy embertípus. Aki mindig felhatalmazva érzi magát mások megítélésére, elítélésére, megkövezésére, a jogosság, törvényesség, egyenlőség, testvériség, szabadság és más szólamok nevében. Felsőbbrendű hatalmat gyakorló hamis értékítéletre jutó magatartás, aminek eredménye mindig agresszió. Szóban, tettben mérgező gondolatokban. Az ilyen fajta ember, nyíltan el is ismeri a jót, de olyan érvek mentén ítélkezik, amiben neki kéne a legvilágosabban látnia, és mégsem teszi. Ők a kompetens döntéseket hozzók, törvényben tájékozott és érveket felsorakoztatók, annak az egy vélt törvénytelenségnek bizonyítására amiben akárhány jót felsorakoztathatsz az soha nem lesz érv. Ez az embertípus talán bennem is ott gyökeredzik. Jusson eszembe, amikor másokat bírállok. Jézus érdekes mondattal érvel vádjaikra. „Istenkáromló”

A 82. Zsoltár 6,7. fejezetét idézi nekik Jézus. Ez az idézet tulajdonképpen ugyan azt takarja, amit később Pilátusnak is mond. Isten engedi, hogy bíráskodj felettem, ha nem engedné, nem lenne semmi hatalmad felettem. Vagyis a bíráló hatalommal lehet visszaélni, *ha ti ezt a bírálatot Isten nevében teszitek, mért nem hihető hogy én a jót Isten Fiaként teszem?* Világos nyílt érvelés, mégsem arat elismerést. Miért? Mert a prekoncepció kész, azt nem tudják lecserélni gondolkodásukban. Óvva intem magam attól, hogy gondolkodásomban rugalmatlan hajthatatlan legyek!

Istennel betelve tenni a jót.

Jézus jótettei révén az Atyára irányítja a figyelmet. Valódi jót csak az Atyával való egységben, vele betelve, felülről irányítva lehet tenni. A jótettek alapján hinni lehet Jézusnak, hogy az Atya küldte.. Ezt a színvonalat csak az Atyával szimbiózisban lehetséges megtenni. Aki tudja honnan jött, honnan az erejének forrása, ki a tetteinek irányítója. Jézus a Krisztus, a szeretett fiú, akiben az Atya gyönyörködik. A tettei alapján látni és érteni kéne, hogy kinek az erejével eltelve teszi mindazt, amit tesz. Látom-e és értem-e hogy az Atya benne van és Ő az Atyában van? Én felismerem-e Jézus-Krisztusban azt a személyt aki az Atya küldött? Felismerem, hogy tettei alapján ingyen kegyelmet kért és adott gyilkosainak a kereszten, és ezzel mindenkit megszánt, aki nem tudja mit cselekszik. Aki nincs tettei teljes tudatában. Aki nem látva át egy helyzetet rossz döntésre jut. Aki félelemből, butaságból tájékozatlanságból, naivitásból árt másoknak. Ez vagyok én, aki ingyen kegyelemre szorulok, mert nem vagyok teljesen tisztában azzal, hogy mit cselekszek. Nem látom át tetteim, szavaim, gondolataim minden következményét, mégis hálás lehetek, hogy Jézus- Krisztus velem is közösséget vállal.

Jézus az Atyával egyként teszi mindazt, amit tesz, ez viszi a keresztfára. „Ha nekem nem hisztek, higgyetek a tetteknek, hogy végre lássátok és értsétek.”

Pappné Hajni, Dunakeszi Sziget-közösség